בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', ט"ז בכסלו תשס"ד (11 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשנת תשנ"ה(1994), התחלנו מחר, **י"ז בכסלו**, את פרוייקט "**הדף היומי לתולדותנו**" במתכונת המקורית שלו - ועם הדף של היום אנו, בשעה טובה, מסיימים את השנה ה**תשיעית** שלו, ונכנסים לשנתו ה**עשירית**. [המחזור החמישי של הדף ה"ממוחשב" התחיל לפני כחודש, ב-כ"ב בחשון.] ויום זה הוא באמת יום **טוב** [= 17 בגימטריא] ליהודים, כי לראשונה אחרי 2000 שנות גלות, בחסדי ה', עם ישראל זכה להסכמת אומות העולם להקים מדינה ריבונית בארצו (ר' את "מפת החלוקה" המצ"ב)!

§§§

הדברים הבאים הופיעו לראשונה לפני 3 שנים, ואנו מעלים אותם שוב לחיזוק:

למדים אנו מפרשת השבוע, פר' "**וישלח**", בה יעקב נפגש שוב עם עשו אחיו, אחרי תקופה של כ- 20 שנה, על שיטת הישרדות יהודית: "**וישובו המלאכים אל יעקב לאמור, באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו. ויירא יעקב מאד ויצר לו, ויחץ את העם אשר איתו...לשני מחנות. ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו, והיה המחנה הנשאר לפליטה.**" [בראשית ל"ב 8-6]. המילה "**ויחץ**", המוזכרת כאן, מופיעה בהקשר אחר מוכר לכולנו: ב**ליל הסדר**, שבו היא הפעולה ה- 4: **קדש, ורחץ, כרפס, יחץ,...** במצווה זו אנו לוקחים את ה**מצה האמצעית** (מתוך ה- 3) ושוברים אותה לשני חלקים לא-שווים. אפשר לראות במצות הללו תמצית של תולדות עם ישראל, החלוקות ל- 3 תקופות:
בתחילה, היינו ביחד – משפחה אחת שגדלה והסתעפה. ירדנו ביחד למצרים, נגאלנו ביחד, עמדנו יחד במעמד הר סיני לקבל את התורה וירשנו את הארץ והתנחלנו בה ביחד. את ה"יחד" הזה מסמלת השלמות של **המצה הראשונה**.
ואז, כבר תוך הממלכה הראשונה, עשינו "**יחץ**" – לא בתור מצווה אלא מכורח הנסיבות. התפצלנו לשניים ועל-אף שהרוב גורש, התפזר ונעלם מקרב עם ישראל, אימצנו את השיטה הזאת על-פי הדוגמא של יעקב אבינו: "**ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו, והיה המחנה הנשאר לפליטה.**" ראינו את זה, כאמור, כשיטת הישרדות והיא שימשה אותנו טוב למשך כ- 2500 שנה. "מעשה אבות, סימן לבנים". **זו המצה השנייה**.
אך, לבל נשכח, יש **המצה השלישית**. ושוב, היא מצה שלמה. והיא באה לבשר לנו שההיסטוריה שלנו היא דינמית ולא עומדת במקום. שיטת ה"**יחץ**" היתה טובה לשעתה, אך יש המשך. **קרה משהו בשנת תש"ח**. האומות התכוונו לחלוקה. התכנון של הקב"ה כנראה היא אחרת. המצה ה- 3 היא שלמה. עם ישראל חוזר הביתה...

בהמשך המפגש ההיסטורי בין יעקב – אביו של האומה היהודית – לבין עשו – אביו הרוחני של אדום\רומי\הנצרות, מלמדת התורה: "**וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפול על צואריו וישקהו, ויבכו.**" [שם ל"ג 4] אומר הרד"ק: "...אמר ר' ינאי – מלמד שלא ביקש [עשו] **לנשקו** אלא **לנשכו**, ונעשו שיניו של שעווה, וצואר של יעקב של שן." אומר רש"י: "יש שדרשו ... ש[עשו] לא נשקו בכל לבו. אמר רבי שנעון בן יוחאי: הלכה היא בידוע **שעשו שונא ליעקב**, אלא שנכמרו רחמיו באותה שעה ונשקו בכל לבו."

"**לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי.**"[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת שבת (ב"ש): 16[16]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 17[14]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', ט"ז בכסלו תשס"ד (11 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עם הנצח שחש על בשרו את שניהם, למד להיזהר מנשיקתן של אומות העולם לא פחות מנשיכתן.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת שבת (ב"ש): 16[16]

צאת השבת (ב"ש): 17[14]

יום נעים ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.